

თეიმურაზ მირიანაშვილი

ლია წერილი
ამერიკის შერთმებული შტატების ელჩს
ბატონ რიჩარდ ნორლანდს

ბატონო რიჩარდ,

დამერწმუნეთ, უკიდურესად იშვიათად ხდება ხალხის კოლექტიურ განწყობაში ისეთი კარდინალური ცვლილება, თანაც იმდენად მოკლე დროში, როგორც ქართველების ამერიკის შეერთებული შტატებისადმი დამოკიდებულებაში მოხდა ბოლო შვიდი-ათი წლის მანძილზე.

ქართველები თითქმის ვალმერთებდით ამერიკას. მიგვაჩნდა იგი დემოკრატიის, პროგრესის, საერთოდ ყოველივე საუკეთესოს მცველად მთელს მსოფლიოში; ყოველივე საუკეთესოს სიმბოლოდ.

დღეს კი მე ამერიკის მიერ საქართველოს თავს დატეხილი კატასტროფის თაობაზე გწერთ და ვბედავ, გთხოვოთ, ამიხსნათ, როგორ უნდა ვაფასებდეთ ქართველები ამერიკის პოლიტიკას, თუ არა როგორც გამოვლინებას გარეგნული მეგობრობისა, ხოლო სინამდვილეში კი ნეოკოლონიალიზმისა, ქართველების არასრულფასოვან ადამიანებად ჩათვლისა?..

ცხადია, არ მაქვს იმედი, რომ თქვენ, ბატონო რიჩარდ, მოიცლით პასუხის გასაცემად. თუმცა ამ ღია წერილში არა მხოლოდ პირადად ჩემი პრეტენზიებია გამოთქმული ამერიკული პოლიტიკისადმი; რასაც მე გწერთ, ამაზე ქართველთა უმრავლესობა ლაპარაკობს — თითქმის ყველა ქართველი, ამერიკის მიერ გაწვრთნილი მესხეთე კოლონიის გარდა.

მაშ ასე, მიუხედავად იმისა, რომ დარწმუნებული ვარ, პასუხს თქვენგან ვერ ველირსები, მაინც მოგახსენებთ, რა არ მოგეწონს ქართველებს ამერიკის დამოკიდებულებაში ჩვენი ქვეყნისადმი. რა იწვევს ჩვენს აღმფოთებას. თქმანამდვილად სჯობს ართქმას. ამასაც ხომ თქვენ შთაგვაგონებთ. სხვა საქმეა, რომ თქვენ თვითონ არ ითვალისწინებთ ამ შთაგონებას და ყოველნაირად უკუტავთ გზას იმ აზრს, რომელიც არ მოგწონთ, რომელიც მიუღებელია თქვენთვის და თქვენს პოლიტიკურ-პროპაგანდისტულ კონცეფციას არ შეესაბამება.

1. ამერიკა მთელს მსოფლიოში ხმამაღლა ქადაგებს დემოკრატიის პრინციპთა უპირატესობას. დემოკრატიის ერთ-ერთი უმთავრესი პრინციპი კი, თქვენთვის აზრით, ისაა, რომ ნებისმიერი სახელმწიფოს უპირველეს პოსტზე პიროვნება შეიძლება დარჩეს მხოლოდ და მხოლოდ განსაზღვრული დროით — ორი ვადით. მაშ, რატომ უშვებთ გამონაკლისს საქართველოსთვის? როგორც მოგახსენებთ, მ. სააკაშვილს უკვე უმთავრდება პრეზიდენტობის მეორე ვადა, მაგრამ იგი არაცმთუ არ აპირებს გადადგომას, არამედ სრულიად დაუფარავად აცხადებს, რომ არც არასოდეს გადადგება; მას სურს სიკვდილამდე იყოს საქართველოს მმართველი. რატომ დუმს ამ აღმამფოთებელ ფაქტზე ამერიკა? ყველას კარგად გვანსოვს, როგორი ხმაური ატეხეს ამერიკამ და მიერ მიერ მხარდაჭერილმა პოლიტიკურმა ძალებმა 2008 წელს, როცა ვლადიმერ პუტინმა პრეზიდენტის პოსტიდან პრემიერ-მინისტრის პოსტზე გადაინაცვლა. მაშინ პუტინის რუსეთის კონსტიტუციის არცერთი მუხლი არ დაურღვევია. სააკაშვილმა კი კონსტიტუცია მთლიანად თავის ნებაზე მოიგრო, შეიტანა მასში ყველა ცვლილება, რაც კი მოესურვებოდა, მაგრამ „დემოკრატიის ქომაგი“ აშშ დუმს. უფრო სწორად, ყველანაირად მხარს უჭერს სააკაშვილს და „დემოკრატიის შუქურად“ აცხადებს მას.

2. 2008 წელს საპრეზიდენტო არჩევნები საქართველოში პოლიტიკური ვითარების უაღრესი დაძაბვით აღინიშნა. სააკაშვილი წინასაარჩევნო პერიოდში ყველაფერს კადრულობდა, ყველანაირ უკანონობაზე მიდიოდა. მოსახლეობის დიდ ნაწილში იმხანად ჯერ კიდევ იყო ნდობა ამერიკისადმი და ჩვენი ხალხი იმედოვნებდა, რომ აშშ არ დაუშვებდა აღვირახსნილი სააკაშვილის თავნებობას. მაგრამ რა მოხდა სინამდვილეში? არჩევნების დღეს სადამო ხანს, როცა საარჩევნო უბნებზე ჯერ კიდევ ამომრჩეველთა რიგები იდგა, ამერიკის მაშინდელმა პრეზიდენტმა ჯ. ბუშმა დაურეკა სააკაშვილს და... გამარჯვება მიულოცა. გეკითხებით, ბატონო რიჩარდ, როგორ უნდა აქვსნა ქართველ ხალხს თქვენი ქვეყნის პრეზიდენტისა და ხელისუფლების ეს საქციელი, თუ არა როგორც შეუფარავი, გაუმართლებელი მხარდაჭერა სააკაშვილისადმი?

3. უკვე 2008 წლის არჩევნების პერიოდში სააკაშვილი, ქართველი ხალხის თვალში, უკიდურესად იყო დისკრედიტირებული. მას უკვე იმ დროისთვის დაუმკვიდრდა იმიჯი გონებრივი და ზნეობრივი ხეიბრისა. ელექტორატში სააკაშვილს თითქმის არავითარი მხარდაჭერა აღარ ჰქონდა. არჩევნების წინა თვეების განმავლობაში თბილისის ქუჩებში მის წინააღმდეგ მრავალი დემონსტრაცია და მიტინგი გაიმართა. თბილისის და მთელს საქართველოს მანამდე არასოდეს უნახავს ხალხის ესოდენი მოზღვაება. რამდენჯერმე ქუჩებში გამოვიდა სამასი ათასი ადამიანი, რაც იმას ნიშნავს, ამერიკაში მიტინგ-დემონსტრაციებზე 25-30 მილიონი რომ გამოვიდეს. როგორი იყო თქვენი ქვეყნის რეაქცია ქართველი ხალხის

ამ სასოწარკვეთილ ქმედებაზე? — სრული დუმილი. ამერიკამ, ზოგადად დასავლეთმა, ანუ „ცივილიზებულმა სამყარომ“ „ვერ შენიშნა“ ის აქციები. დასავლურ მედიას ისინი საერთოდ არ გაუშუქებია ისევე, როგორც დღეს „ვერ ამჩნევს“ „ცივილიზებული დასავლეთი“ საქართველოს მოქალაქეთა გრანდიოზულ აქციებს ბიძინა ივანიშვილის მხარდასაჭერად. ბ. ივანიშვილის მხარდამჭერმა აქციებმა 4-5 წლის წინანდლებს გადააჭარბა. ა. წ. 27 მაისს დემონსტრაციაში სულ ცოტა ნახევარი მილიონი ადამიანი მონაწილეობდა. მაგრამ დასავლეთმა, რომელიც ერთ ამბავს ტყბს მოსკოვში ას ორმოცდაათკაციანი ანტიპუტინური გამოსვლის გამო, თბილისში სააკაშვილის წინააღმდეგ გამოსული ნახევარი მილიონი „ვერ შენიშნა“. დასავლურ მედიას არც ეს დემონსტრაცია უჩვენებია არცერთხელ.

4. ყველა, ვინც დღეს საქართველოში ცხოვრობს, ხედავს, რომ ქვეყნის ახლანდელ პრეზიდენტს პრაქტიკულად თითქმის არაფერს უჭერს მხარს. გამონაკლისს შეადგენენ მისი გარემოცვა, ოჯახის წევრები და ნათესავები, აგრეთვე, სააკაშვილისგან „ხელთდასხმული“ — უკიდურესად ვიწრო ფენა ფულისმკეთებლებისა, დღევანდელი ხელისუფლების ხელისშეწყობით და მასთან კავშირით. სოციოლოგიური გამოკვლევები კი ფანტასტიკურ, პირდაპირ ჭკუაზე-შემშლელ ციფრებს აქვეყნებენ; თურმე სააკაშვილს და მის პარტიას საქართველოს მოსახლეობის ორი მესამედი უჭერს მხარს. გამოკვლევებს, რა თქმა უნდა, „ავტორიტეტული“ ამერიკული ორგანიზაციები ატარებენ... ნუთუ ვერ ხვდება ამერიკის ხელისუფლება, რომ, ამგვარი მანიპულაციები, სპობს ამერიკის სახელმწიფოს ავტორიტეტს?! და არა მხოლოდ საქართველოში. საქართველო დღეს მთელი ჩვენი რეგიონის და უფრო ფართო სივრცის ყურადღების ცენტრშია. ჩვენი ქვეყნის მწარე გამოცდილების ცოდნამ ჩრდილოკავკასიელებს უჩვეულო ნაბიჯი გადაადგმევინა: გასული წლის დეკემბერს რუსეთში გამართულ საპარლამენტო და 2012 წლის მარტის საპრეზიდენტო არჩევნებზე ჩრდილოეთ კავკასიის რესპუბლიკებში ვ. პუტინმა ხმათა თითქმის 100 პროცენტი მიიღო. პუტინი და რუსეთი ამერიკისგან თავის დახსნის იმედად იქცნენ ჩვენი რეგიონის ხალხებისათვის.

5. ახლანდელ წინასაარჩევნო პერიოდში სააკაშვილი ისე მოქმედებს, როგორც მუდამ — ყველაფერს კადრულობს — ცრუპენტელობს, თაღლითობს, ყაჩაღობს, ხალხს არბევს... ბიძინა ივანიშვილმა მთელი თავისი ცხოვრებით დაიმსახურა ქართველი ხალხის ნდობა და პატივისცემა. მის წინააღმდეგ ბრძოლაში სააკაშვილს, ცხადია, არაფითარი შანსი არ აქვს. ამიტომ იგი სჩადის აბსოლუტურად ყოველგვარ უკანონობას. მე არ დავიწყებ მის კრიმინალურ ქმედებათა ჩამოთვლას. თუ თქვენ, ბატონო რიჩარდ, მიგაჩნიათ, რომ „ცივილიზებული დასავლეთის“ მიერ დეკლარირებულ დემოკრატიულ ნორმათაგან არსებობს თუნდაც ერთი, რომელსაც სააკაშვილი არ არღვევდეს, დაგვისახელოთ. ამასთანავე, იქნებ ისიც აგვიხსნათ, რატომ ღუშს ჩვენი პრეზიდენტის

ბოროტმოქმედებებზე ამერიკის შეერთებული შტატები?

თქვენი პასუხის იმედი, კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, არ მაქვს. „ცივილიზებული სამყაროს“ წესად აქვს მისთვის არასასურველ საკითხებზე წაყრუება. თუმცა იმის დაფარვას კი ვეღარ ახერხებთ, რომ „ცივილიზებული სამყაროს“ და, განსაკუთრებით, ამერიკის შეერთებული შტატების ავტორიტეტი მეტისმეტად შეილაზა მთელს დანარჩენ მსოფლიოში. დაფიქრდით, იქნებ, ამის ერთი უმთავრესი მიზეზი ის არის, რომ ცდილობთ, დემოკრატიული რიტორიკით გააბრუოთ ადამიანები და რეალურად სააკაშვილის მსგავსი გონებრივი და ზნეობრივი ხეობრები წამოასვათ თავზე. თანაც უვადოდ, სიკვდილამდე, სიკვდილის შემდეგ კი მისნაირით ან მასზე უარესით შეცვალოთ.

უკვე ოცი წელია, რაც საქართველო აშშ-ის მეგობრად და მისი განსაკუთრებული ზრუნვის ობიექტად გამოაცხადეთ. ამ ოცი წლის განმავლობაში ჩვენმა ქვეყანამ და ხალხმა დაკარგა აბსოლუტურად ყველაფერი, რაც გააჩნდა. ქართველები მსოფლიოში, ყველა თვალსაზრისით, ერთ-ერთი ყველაზე მოწინავე ხალხიდან ერთ-ერთ ყველაზე ჩამორჩენილ ხალხად გადაიქცეით. ოც წელიწადში განადგურდა ჩვენი მაღალგანვითარებული მრეწველობა და სოფლის მეურნეობა, მოგვესპო მეცნიერება, ლიტერატურა, ხელოვნება. დაგვისახინრდა განათლების სისტემა...

ქართველები ერთ-ერთი უძველესი ქრისტიანი ერი ვართ. როდესაც კონსტანტინე დიდმა რომის იმპერიის სახელმწიფო რელიგიად გამოაცხადა ქრისტიანობა, თითქმის იმავედროულად ქართველმა მეფემ, მირიანმა თავის ქვეყანაში დააკანონა ქრისტეს რჯული. მაგრამ უკვე მეოთხედი საუკუნეა, რაც დასავლეთიდან შემოგვესივნენ „მისიონერები“, სექტანტები, ვიდაც გაურკვეველი ადამიანები და ჩვენს სარწმუნოებას ისტორიაში ერთ-ერთი ყველაზე შავბნელი ჟამი დაუყენეს.

ხალხის ცნობიერებაში უკუქცევის პროცესი დაიწყო. სულ უფრო და უფრო ძლიერდება კომუნისტური ეპოქის ნოსტალგია. ყოველ ნაბიჯზე გაიგონებ საუბარს იმის თაობაზე, რომ თურმე მართალნი ყოფილან კომუნისტები, რასაც კაპიტალისტებსა და დასავლეთის სამყაროზე ამბობდნენ. საბჭოთა დროის მომსწრე ადამიანებს დღეს კომუნისტურ ნაცხოვრებთ ეძახიან. ასევე დასავლეთის მიერ აგორებული ანტირუსული ისტერია შეიცვალა პრორუსული განწყობით, საქართველოს მოსახლეობის სულ ცოტა ოთხმოცდაათი პროცენტი მომხრეა იმისა, რომ რამენაირად თავი დაუაღწიოთ ამერიკას, დასავლეთს და აღვადგინოთ მეგობრული ურთიერთობა რუსეთთან.

ყოველ ნაბიჯზე გაიგონებ საუბარს იმის თაობაზეც, რომ ამერიკა ქართველებს იმას გვიმზადებს, რაც თავის დროზე ინდიელებს და ზანგებს დამართა. და რომ ეს პროცესი დაწყებულია — ამერიკასთან „მეგობრობის“ ოცი წელი ჩვენი ერისთვის დემოგრაფიული კატასტროფის წლები-

ცაა, მაშინ, როცა რუსეთის იმპერიასა და საბჭოთა კავშირში ყოფნის 190 წლის მანძილზე ქართველთა რიცხვი რვაჯერ გაიზარდა.

იყო დრო, როცა ადამიანებს საქართველოშიც, მთელს პოსტსაბჭოურ სივრცეშიც სჯეროდა თქვენი ყოვლისწამლექი ანტიკომუნისტური პროპაგანდის. მაგრამ დღეს, ამ თვალსაზრისითაც, გარდატეხა მოხდა. უმრავლესობას აღარ სჯერა, რომ კომუნისტები „ისტორიაში ყველაზე საშინელი დამნაშავეები“ იყვნენ. სულ უფრო ხშირად გაიგონებ, რომ ყველაფერი, რასაც დასავლეთი და მისი მეზუთე კოლონები საბჭოთა ისტორიაში ჩადენილ დანაშაულებზე ლაპარაკობენ, ცილისწამებაა, ასე რომ არ იყოსო, ამბობს ხალხი, რა უშლის დასავლეთს ხელს, რომ მოაწყოს მეორე ნიურნბერგი, ნიურნგბერგი კომუნისტების წინააღმდეგ?!

რაც შეეხება ისტორიაში ყველაზე საშინელ დანაშაულებს, გაიხსენეთ, ბატონო რიჩარდ, თქვენი ქვეყნის ისტორია: ამერიკის მკვიდრი მოსახლეობის გენოციდი, ზანგების სამნახევარ საუკუნოვანი მონობა და შემდეგ კიდევ საუკუნოვანი სეგრეგაციის პოლიტიკა, გაიხსენეთ მშვიდობიან ქალაქებში ჩამოყრილი ატომური ბომბები, ამერიკის მიერ ატეხილი უთვალავი ომი, რომელთა უსამართლო ხასიათს დღეს ამერიკული პროპაგანდაც კი ვეღარ უარყოფს. გაიხსენეთ მარტო მეოცე საუკუნეში ამერიკის მიერ სხვადასხვა ქვეყანაში მოწყობილი ასზე მეტი სახელმწიფო გადატრიალება...

ქართველები ვხედავთ, რომ ჩვენს ქვეყანაში მზადდება მორიგი სახელმწიფო გადატრიალება (არჩევნების შედეგების კიდევ ერთი გაყალბება). თუ გამარჯვება 1 ოქტომბერსაც სააკაშვილს დარჩა, საქართველოს მოქალაქეები, დარწმუნებული ვარ, მასობრივად გამოვლენ ქუჩებში. ჩვენი ხალხი ვეღარ აიტანს სააკაშვილის ტირანიას! თუ ცნებებმა: სამართლიანობამ, დემოკრატიამ, მეგობრობამ შინაარსი დაკარგა და ცარიელ სიტყვებად იქცა, მის წილხვედრილ ქვეყანას ყოვლადწმინდა ღმრთისმშობელი არ მიატოვებს და იხსნის ჩვენს ისტორიაში ერთი ყველაზე უარესი მმართველისაგან.

